

Одна з найбільш екологічно сприятлива країна є Швеція. Її особливість виражається у масштабах, в яких впроваджується сортування відходів, як спосіб життя. Вони не просто сортують сміття, вони його мінімізують, не купують зайвих речей, використовують екологічні матеріали, притримуються мінімалізму у домі, купують речі багаторазового використання, інакше кажучи, не виробляють сміття. На даний момент Швеція, тим чи іншим методом, утилізує більш ніж 99% побутових відходів. Тільки менше 1% сміття потрапляє до звалищ. 50% побутових відходів спалюється для виробництва тепла та енергії, тому 20% електроенергії та тепла в країні забезпечують сміттеспалювальні заводи. В їх диму міститься всього 1% шкідливих речовин. Увесь дим фільтрується, а воду очищують до якості питної. Але цей 1% створює парниковий ефект, тому найкращий варіант утилізації відходів – це переробка та повторне використання. Утилізація повинна бути економічно та екологічно вигідною, а спалювання та виробництво нової продукції виходить дорожче ніж переробка.

Все що ми робимо, кожен наш необдуманий крок тягне за собою великі, значні і, частіше, незворотні наслідки. Тому треба радикально змінювати свої пріоритети і методи утилізації відходів. Ми повинні передати нашу землю наступним поколінням не в гіршому виді ніж ми її отримали, а то і в покращеному.

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ПЛАНУВАЛЬНОЇ СТРУКТУРИ ЗООПАРКУ

Денисова А.А.

Науковий керівник – Панкєєва А.М., ст. викладач

Зоопарк – єдиний архітектурний комплекс, що гармонійно поєднує природне середовище та штучні споруди. Розміщення такого природного рекреаційного комплексу створює середовище проживання городян ціннішою в екологічному, емоційному та естетичному плані.

Одним з найвідповідальніших моментів проектування зоопарку є вибір принципу організації території. Він може бути: систематичний – тварини однієї групи від виду до класу розміщені в одній експозиції; зоогеографічний – розміщення тварин по сторонах світу; екологічний (ландшафтний) – тварини ставлять в умовах, близьких до їх природного середовища існування; змішаний з використанням декількох систем; популярний – показ тварин, що викликають найбільший інтерес у відвідувачів; кразнавччий – показ тварин, що мешкають в даній місцевості; еволюційний (від нижчих до вищих); зооботанічний – одночасний показ тваринного і рослинного світу різних областей.

Для створення живописних композицій у зоопарках деякі об'єкти крім їх основних пізнавальних функцій використовують в декоративних цілях. Так, доцільно в зоні показу ссавців розмістити водойму з красивими водоплавними птахами, біля входу в споруди розташувати клітини з яскравими папугами, павичами, в будь-якій частині маршруту доречні майданчики молодняка або рідкісних тварин. Зона експозиції зоопарків займає в середньому 60-70% території і включає вольєри, водні басейни, сезонні павільйони для тварин, будівлі цілорічного користування.

Архітектурно-планувальна композиція зоопарку повинна включати основні функціональні зони, це зона головного входу, зона експозиції, зона обслуговування тварин, сервісна, паркова, господарська, науково-дослідницька, ветеринарна і адміністративна зони. Якщо зоопарк знаходиться в парку, який має підприємства з обслуговування відвідувачів, то немає необхідності в парковій і сервісній зоні зоопарку. При проектуванні зоопарку необхідно забезпечити зонування території на доступну область для відвідувачів і недоступну. Зони доступні для відвідувачів – це зона експозиції, сервісна, паркова і зона головного входу. У недоступну область входять господарська, науково-дослідницька, зона обслуговування тварин, ветеринарна, адміністративна зони. Доступні зони і зони, відвідування яких категорично заборонено повинні бути чітко розмежовані.

Важливо також враховувати умови доступу до тварин обслуговуючого персоналу, забезпечивши повну безпеку для роботи при всіх виробничих процесах. Так, одним з завдань створення зоопарку є забезпечення обмеження контакту працівників зоопарку з тваринами і, одночасно, доступність до вольєрів для організації годівлі та догляду за тваринами, дотримання санітарно-гігієнічних вимог і профілактичних заходів в зонах перебування тварин. При проектуванні вольєрів для тварин необхідно враховувати небезпеку тварин і в міру необхідності створювати подвійні клітини, додаткові загони, переходи та шляхи доступу до кожного вольєра.

На планування території зоопарку в першу чергу впливає його спеціалізація, так як для різних видів тварин необхідні різні умови (різні температурні режими, різний обсяг простору, різні вимоги до наявності водойми та ін.). Необхідно створити природне середовище для кожної тварини. Зоопарк може бути багатопрофільним або мати спрямованість на розведення будь-якого виду тварин (наприклад, парк птахів, копитних, хижаків, водоплавних) або на представників певної середовища проживання (наприклад, пустелі, тундри, тайги).

Невід'ємна складова принципу зонування – шумоізоляція. Проблеми шумоізоляції особливо гострі в зоопарку. Шум в зоопарку виникає в результаті звуків, що видаються тваринами і відвідувачами, роботи технологічного обладнання, атракціонів, музики та іншого. Крім власного шуму на зоопарк впливають зовнішні шуми – міський шум, шуми прилеглих автомагістралей, аеродромів, залізниць і повітряних трас.

Зеленим насадженням відводиться основна роль в архітектурно-планувальному рішенні зоопарку. В організації та об'єднанні всього ландшафту території насамперед максимально використовуються декоративні якості зелені, яка надає привабливість вигляду зоопарку, підвищує його художню цінність. Їх використовують для створення загущених посадок-огорож по периметру майданчиків експозиції, для пристрою відкритих полян з окремими деревами і декоративними групами, обрамлених водоймами і каналами, для створення живописного ландшафту в зоні відпочинку.

Таким чином, простори, упорядковані, добре озеленені і декоровані зоопарки в сучасних містах служать ефективним єдиним природним комплексом зв'язку міських жителів з живою природою.

ПЛАНУВАННЯ І ЗАБУДОВА МІКРОРАЙОНУ

Ковальова К.І.

Науковий керівник – Панкеєва А.М., ст. викладач

Все більш актуальною і складним стає завдання планування населених пунктів. При цьому потребують вирішення питання формування та охорони середовища, благоустрою та озеленення міських територій, організації руху транспорту, забезпечення все більш високого рівня комфорту у праці, побуті та відпочинку городян. Їх вирішує наука про планування і створення міст – містобудування, мета якого – вирішення комплексу соціально-економічних, будівельно-технічних, архітектурно-художніх, санітарно-гігієнічних питань.

Одним з основних принципів раціональної територіальної організації міста є його функціональне зонування. Планувальна структура відображає єдність і взаємопов'язаність різних частин міського організму. Найбільш наочно характер планувальної структури ілюструє схема основних магістралей міста і пов'язані з нею його головні суспільні центри. До цих осей і центрів тяжіють інтенсивно освоєння смуги і ареали міської території. Так, у великих містах формуються планувальні райони, до складу яких можуть входити кілька житлових районів, місць прикладання праці, великі озеленені масиви. До складу житло-